

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. III. De spe Religiosi vel Sacerdotis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

3. Quia si pace civili nihil hominibus opatus, jucun-
dusque accidit, multò majorem meritò lætitiam & volu-
tatem à pace interna animi sperare licebit; certè si gaudium
in hoc Mundo, hoc utique possidet puri (& quieti) cordis
somo, & si alicubi est tribulatio & angustia, hoc melius no-
rit mala conscientia, inquit Thomas de Kemp. l. 2. c. 4.

Pro III. Die.

M E D I T A T I O III.

DE S P E R E L I G I O S I , V E L
S A C E R D O T I S .

Punctum I.

Considera I. Diabolum duobus potissimum modis impe-
dire Religiosos, ne magna aggrediantur opera ad suam,
proximique salutem promovendam, scilicet pusillanimitate
et timore, illà conatur efficere, ut se non posse magna arbitren-
tur operari; hoc verò efficere studet, ut non velint aggredi,
et posse se non diffidant.

Considera II. Contra geminam hanc tentationem Reli-
giose aut Sacerdoti velut tutissimum scutum spem Apostoli-
cum offerri, quæ in duobus potissimum capitibus consistit,
videlicet, ut certò sibi persuadeant, DEUM copiosa illis au-
talia ad omnes statui ac vocationi ipsorum convenientes
unctiones largitur, & amplissimam præterea pro mini-
mo etiam labore mercedem oblaturum; his enim duobus ini-
cijs haud difficuler ab omni pusillanimitate tædiisque li-
berabitur.

Considera III. An non & tu hactenus suprà dicta duo im-
pedimenta senseris, in tuæ alienæque salutis ac perfectionis
studio promovendo, & quomodo deinceps ea per spem Apo-
stolicam paulò antè explicatam removere velis. Colloqui-
um ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quantos fructus polliceri sibi possit Reli-
giose, vel Sacerdos, si firmam de gratia vocationis, præ-
dictioque sibi promisso spem conceperit; Eos breviter DEUS
ipse

ipse per Jeremiam c. 17. indicavit, his verbis; *Benedic Vir, qui confidit in Domino. Et erit Dominus fiducia tuum. Et erit quasi lignum, quod transplantatur super aquam, quod ad humorem mittit radices suas, Et non timebit, omnes generis astus; Et erit folium eius viride, Et in tempore citatis non erit sollicitum, nec aliquando definet facies suum.* Clarius hunc fructum explicavit Granatenensis in libro peccatorum, l. 1. c. 8. p. 2. dum ait: *Nihil omnipotens DEI cariorum reddit, quam quod omnipotentes faciunt, qui sperant in se;* Hinc S. Paulus tam audacter pronuntiavit: *Omnia possum in eo, qui me confortat.* Ad Philip. c. 4.

Considera II. Quād optandus hic fructus sit omnibus dem Religiosis & Sacerdotibus, sed ijs maximē, qui prae suam etiam proximi salutem curandam suscepserunt, quisque adeō meritō SS. Ignatius & Franciscus Xaverius, alii insignes Operarij inter apīstissima ad hunc finem obtinenterentes, tantūm pet nos DEUM operaturum, quantum fera stra in eum fiducia extenderit.

Considera III. An haec tenus, ut par erat, hanc Virtutem estimatis, ejusque studio te impenderis, aut quomodo illam deinceps illi studere velis.

Punctum III.

Considera I. Sicut Philistai videntes tamardua facient Samsonem patrare, omnem suam curam eō verterunt, ut intelligerent, in quo Samsonis robur consistet, cōquē ille privatent, ita Diabolus quoque, cūm adūtā Religiosos & Sacerdotes tam egregia opera in suam aliorūmque causam perficeret, sciātque iuxta testimonium Isaiae c. 30. xl. lantio Et spē eorum fortitudinem consistere, omnem lapidem movere, ut hanc spēm & fiduciam ipsis cripiat, unde hanc moperē sollicitus esse debet Religiosus vel Sacerdos, ut amas in hac virtute radices figat.

Considera II. Ad hunc finem non modicē conductus si bene ponderet, in primis quidem causas, propter quād ritō suminam de gratia vocationis fiduciam concipere possit. Prima est, quia agitur de honore DEI; hinc Religiosus dicit: *Iosue dicere potest; Quid facies magno Nomi nus?* Secunda

secunda est, quia laboratur pro re summè DEO desiderata, consequenda, si ergo Deus Bescelel spiritu DEI, Sapientia & intelligentia, & scientia in omni genere replevit (ut Exod. 30. legitur) ut tabernaculum materiale DEO gratum conceret, quid non faciet ijs, quos elegit, ut ex animabus facient templum DEI sanctum: infinites ei magis dilectum, quam illud materiale fuerit? Tertia est, quia pro Christo legatione fungitur talis Religiosus vel Sacerdos, ut S. Paulus 2. ad Corinth. 5. de se dixit; quidni ergo omnia ad hanc legationem necessaria speret? an non audiet à Christo: *Ego dabo Gobis os & sapientiam Eccl. 2. Math. 10.* Pari modo uvabit etiam considerare causas, ob quas extraordinarium pñium sperare possit Religiosus vel Sacerdos. Quarum prima est, puritas motivi, scilicet sola DEI Gloria; unde quod minorem metcedem accepit in ista Vita, tantò majorem accipiet in altera. Secunda est, operum præstantia; nam, te he S. Dionysio, opus divinissimum est, cooperari DEO in sa late Animarum. Tertia est, operum Varietas, & multitudo, quia talis Religiosi vita est quasi continuum opus misericordie, & quidem spiritualis, quæ longè præstat corporali. Quarta est, operis difficultas. Quinta denique est modus peragendi hæc opera, scilicet ex obedientia, qui mirè auget operis dignitatem. Quæ omnes causæ facient, ut meritò operare possit Religiosus, se auditurum olim à Christo. *Euge trœ bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multatæ constitutam.* Math. 25.

Confidera III. Quam efficacia sint hæc motiva ad spem tuam erigendam, & quomodo tu deinceps ijsdem te ad maxima quæque opera, in tuam aliorūmque salutem patranda existare velis.

Pro IV. Die.

M E D I T A T I O I.

DE PRIMO ACTU CHARITATIS, SCILICET ERGA DEVVM, SIVE DE CONTEMPTV OMNIVM RERVM TERRENARVM.

Punctum I.

Confidera I. Quantas causas habeas ad DEUM summè amandum. Omissis aliis tres tantum has diligenter per Instru. VIII.

Q. 9

pendo